

491

UCHWAŁA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 13 maja 2011 r.

w sprawie uznania projektu dyrektywy Rady w sprawie wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych (KOM(2011) 121 wersja ostateczna) za niezgodny z zasadą pomocniczości

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, na podstawie art. 148cc Regulaminu Sejmu, stwierdza, że projekt dyrektywy Rady w sprawie wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych (KOM(2011) 121 wersja ostateczna) nie jest zgodny z zasadą pomocniczości, o której mowa w art. 5 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej. Projekt ten narusza zasadę pomocniczości

ze względu na brak kompetencji Unii Europejskiej do przyjmowania aktów prawnych dotyczących podatków bezpośrednich. Uzasadniona opinia zawierająca powody, dla których Sejm uznaje, że projekt nie jest zgodny z zasadą pomocniczości, stanowi załącznik do uchwały.

Marszałek Sejmu: *G. Schetyna*

Załącznik do uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 13 maja 2011 r. (poz. 491)

**Uzasadniona opinia Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej
z dnia 13 maja 2011 r. zawierająca powody, dla których Sejm uznaje,
że projekt dyrektywy Rady w sprawie wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania
osób prawnych (KOM(2011) 121 wersja ostateczna) nie jest zgodny z zasadą pomocniczości**

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, po rozpatrzeniu projektu dyrektywy Rady w sprawie wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych (KOM(2011) 121 wersja ostateczna) stwierdza, że projekt ten nie jest zgodny z zasadą pomocniczości, o której mowa w art. 5 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE). Projekt ten narusza zasadę pomocniczości ze względu na brak kompetencji Unii Europejskiej do przyjmowania aktów prawnych dotyczących podatków bezpośrednich.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 TUE, Unia Europejska działa wyłącznie w granicach kompetencji przyznanych jej przez państwa członkowskie w Traktatach dla osiągnięcia określonych w nich celów. Wszelkie kompetencje nieprzyznane Unii w Traktatach należą do państw członkowskich. W ocenie Sejmu Unia Europejska nie ma kompetencji do przyjmowania przepisów, które dotyczą zasad ustalania podstawy opodatkowania podatkiem dochodowym od osób prawnych. Sejm stoi na stanowisku, że Komisja Europejska, przyjmując projekt dyrektywy w sprawie wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych, wykroczyła zatem poza kompetencje przyznane Unii Europejskiej i podjęła działania w dziedzinie należącej do wyłącznej kompetencji państw członkowskich.

Jako podstawę prawną projektowanej dyrektywy Komisja Europejska wskazała art. 115 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TfUE). Zgodnie z tym przepisem, bez uszczerbku dla art. 114 TfUE, Rada, stanowiąc jednomyślnie zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą i po konsultacji z Parlamentem Europejskim i Komitetem Ekonomiczno-Społecznym uchwala dyrektywy w celu zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, które mają bezpośredni wpływ na ustanowienie lub funkcjonowanie rynku wewnętrznego. Dla

ustalenia, jakie przepisy Unia Europejska może przyjmować na podstawie art. 115 TfUE, konieczne jest sięgnięcie do innych przepisów traktatowych.

Rynek wewnętrzny, o którym mowa w art. 115 TfUE, obejmuje obszar bez granic wewnętrznych, w którym jest zapewniony swobodny przepływ towarów, osób, usług i kapitału, zgodnie z postanowieniami TUE i TfUE (art. 26 ust. 2 TfUE). Przywołany w art. 115 TfUE przepis art. 114 TfUE w ust. 1 stanowi, iż do urzeczywistnienia celów, jakimi są ustanowienie i funkcjonowanie rynku wewnętrznego, stosuje się następujące postanowienia: Parlament Europejski i Rada, stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą i po konsultacji z Komitetem Ekonomiczno-Społecznym, przyjmują środki dotyczące zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, które mają na celu ustanowienie i funkcjonowanie rynku wewnętrznego. Natomiast przepis ust. 2 stanowi, że przepis art. 114 ust. 1 TfUE nie ma zastosowania do przepisów podatkowych.

Niezależnie od art. 115 TfUE, przywołanego przez Komisję dla uzasadnienia przyjęcia projektu dyrektywy, należy odnotować, że zgodnie z art. 113 TfUE Rada, stanowiąc jednomyślnie, zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą i po konsultacji z Parlamentem Europejskim oraz Komitetem Ekonomiczno-Społecznym uchwala przepisy dotyczące harmonizacji ustawodawstw odnoszących się do podatków obrotowych, akcyzy i innych podatków pośrednich w zakresie, w jakim harmonizacja ta jest niezbędna do zapewnienia ustanowienia i funkcjonowania rynku wewnętrznego oraz uniknięcia zakłóceń konkurencji. Oznacza to, że zakres kompetencji Unii Europejskiej w zakresie podatków wyznacza art. 113 TfUE, który zezwala jedynie na stanowienie prawa w obszarze podatków pośrednich. Projektowana dyrektywa dotyczy natomiast wspólnej

skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych podatkiem dochodowym. Ponieważ podatek dochodowy nie jest podatkiem pośrednim, nie dotyczy go art. 113 TfUE.

Niezależnie od faktu, że ani przepisy art. 114 TfUE, ani art. 115 TfUE wskazywanego jako podstawa projektowanej dyrektywy nie mogą stanowić podstawy do przyjmowania przez Unię Europejską jakichkolwiek przepisów podatkowych, należy uznać, że próba wykorzystania art. 115 TfUE jako podstawy przyjmowania aktów prawnych Unii Europejskiej dotyczących podat-

ków bezpośrednich stanowi obejście prawa, a w szczególności art. 113 TfUE, który przyznaje Unii kompetencje w odniesieniu do podatków pośrednich. W związku z tym, zgodnie z art. 5 ust. 2 TUE, wyłączne kompetencje dotyczące podatków bezpośrednich należą do państw członkowskich.

Ponieważ, zgodnie z art. 5 ust. 1 TUE, wykonywanie kompetencji przyznanych Unii Europejskiej podlega zasadzie pomocniczości, przekroczenie przez nią przyznanych jej kompetencji należy uznać za naruszenie zasady pomocniczości.